

Praznicul Nașterii Domnului

În zi de praznic de naștere a Mea pe pământ, Eu, Domnul, Mă las cuvânt în cartea Mea cea de azi și Mă vestesc în lung și în lat cu această zi și le spun la toți cei de pe pământ că Eu sunt Făcătorul cerului și al pământului, că Eu sunt Creatorul, că Eu sunt Crăciunul, așa cum M-au botezat strămoșii cei sfinți în zi de praznic de naștere a Mea pe pământ, și sunt plin de daruri, numai să am cui să le dau, numai să Mă vrea cu ele omul.

Și iată, cobor prin greu și-Mi las un picuț de cuvânt în carte și Mă uit la durerea pe care au avut-o cei care Mi-au purtat venirea Mea cea de atunci când M-am născut pe pământ, căci cu durere s-au purtat din loc în loc ca să Mă ocrotească de cei ce Mă pândeau să-Mi curme viața, o, și cu durere a fost atunci așezată nașterea Mea pe pământ și ocrotirea trupului Meu apoi de cei ce Mă purtau, și n-am avut Noi sprijin, căci omul nu trage cu durerea, nu trage cu cei îndurerați, că e slab omul și-și caută bucurii împotriva suferinței, iar Eu sunt Cel milos și-Mi pornesc mereu sfinții să meargă spre toți cei îndurerați și să le dea daruri, și le spun Eu lor: O, sfinți vindecători, coborâți, o, coborâți în slavă, coborâți pe pământ la oameni, că e în suferință tot neamul omenesc și-și caută alin și nu se găsesc pe pământ oameni vindecători cu putere, căci neamul omenesc este stăpânit de păcat, o, sfinți vindecători. O, e tare, tare trist omul, și de aceea caută cumva bucurii, și nu are putere să înțeleagă împărăția cerurilor și alinul cel de la ea pentru om.

O, de câte ori am stat Eu cu omul, luând chip pământesc, omenesc, o, de câte ori! O, cât călătoresc, cât de mult stau de vorbă cu oamenii și nu Mă cunoaște nimeni, căci nu Mă descopăr. Stau și Mă uit cu durere câte păcate în oameni pe pământ și câtă vindecare aș vrea să le dau, câtă naștere de sus! Aș vrea să-i dăruiesc omului împărăția cerurilor cea plină de pace în om, numai să vrea omul cu ea în el și de partea lui apoi.

O, popor al cuvântului Meu, pace ție, fiule! Lumea zice altfel în ziua Crăciunului, zice la mulți ani, dar Eu îți zic: Pace ție! Cobor prin durere la tine și prin ger, și cobor cu strâmtorare de putere, iar tu îmi știi strâmtorarea Mea. O, scoală-te și grăbește-te să stai în ușă cu colăcei și cu daruri creștinești, că vin colindători la izvor, iar tu să-i întâmpini și să le dai daruri din cer așa cum și Eu îți dau și te fac împărțitor, că Mă pregătesc să intru în carte cu mama Mea Fecioara și să trimitem apoi cartea la toți cei care privesc în calea cuvântului Meu și Mă așteaptă să Mă arăt cu el.

O, ce frumos, ce frumos colindă îngerașii și sfinții în ziua Mea de praznic de naștere, ce frumos! E praznic de naștere și Mă mângâie sfinții și îngerașii și Mă mângâie mama Mea Fecioara.

O, țara Mea cea de azi, o, neam român, nu e ziua Mea, nu e Crăciunul când ții tu Crăciunul, că nu așa l-au purtat strămoșii tăi, iar ție îți trebuia să ascuți de sfinți și de părinți, și iată, Crăciunul este cum îl țineau ei, și Mă primeau ei cu această sărbătoare și cu acest nume. Eu sunt Crăciunul, Eu sunt Creatorul și-Mi ziceau Crăciunul strămoșii tăi și erau plini de daruri sfinte, și de a- ceea Mă iubeau strămoșii tăi, iar tu faci acum ca lumea toată, faci petrecere cu mâncăruri care nu se mănâncă în zile de post de Crăciun.

O, nu pot oamenii să se distreze, să mănânce și să bea când vine ziua cea dintre ani și căreia lumea îi zice revelion. O, a venit omul străin de sărbători sfinte și te-a păcălit și a plecat și te-a lăsat păcălită, o, țara Mea ortodoxă, iar tu ai zis ca el și ți-ai mutat sărbătorile străbune, de parcă tu erai păgână, nu creștină, și n-a avut cine să te apere, să te ocrotească de acest rău, căci capii bisericii te-au vândut neorânduiei, o, țara Mea de azi. Dar tu nu știai ce ți-au lăsat scris strămoșii tăi cei sfinți să faci și să trăiești? Eu, Domnul, te aștept să-ți revii, și de mult te aștept și te privesc, că nu e bine să rămâi după legea omului care a umblat la ceea ce nu era al lui. Să știi că Eu Mi-am așezat la loc praznicele sfinte pe vatra ta și Mi-am zidit biserică vie din fii credin-

cioși și cu frică de Dumnezeu în ei, că nu voiesc să vin și să găsesc peste tot neorânduială în tine, căci adevărata biserică și obște creștină pe voia Mea nu este cea de pe vârful de munte și cu porfiră pentru înveșmântare, ci este cea ascultătoare de Domnul și de părinții sfinți, este cea neștiută, cea nebăgată în seamă de lume, necălcată și neurmată de oamenii lumii, este cea care are preț în ochii Mei și este cea neiubită și cea zavistuită, dar iată ce-ți spun: Vai de biserică cea fără de dușmani, căci ce mai este ea? E fără de preț biserică cea nedușmănită. Aceasta spun Eu acum spre știre peste pământ.

Iar acum Eu voi sta cu mama Mea Fecioara în grăire pentru praznic de naștere a Mea, dar stăm acum cu voi, fii ai poporului Meu de azi, și primim colindătorii, măi fiilor. În această zi de praznic sfânt, pace vouă și celor ce vin la voi și la izvorul Meu de cuvânt!

Slavă în cer și pe pământ pentru praznicul Crăciunului, căci Crăciunul Eu sunt. Eu sunt Cel ce sunt, fiilor. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2014/7 ianuarie 2015